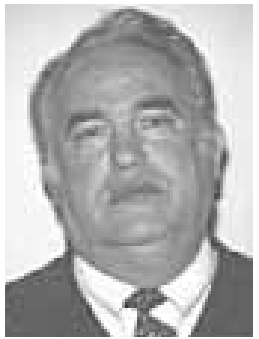

Ο Κώστας Τζαβέλλας απαντά στον Τζ. Ρώνη

Συνέχεια από χθες

Δίπλα μας ήλθε από την πρώτη στιγμή ο αείμνηστος Φάνης Παυλίδης που υπήρξε και ο πρώτος άμισθος προπονητής της ομάδας, πριν έλθει ο Πορτογάλος Valdívieso που έμεινε μόνο λίγους μήνες και μετά έφυγε. Αξίζει δε να σημειώσω ότι ήλθε μαζί μας και ψήφισε πολλές φορές για απόντες ο γνωστός συμπαρόικος Κώστας Καραγιάννης και σίγουρα το 1967 ο δικηγόρος Jim Diamond σαν νομικός σύμβουλος. Πρέπει ακόμη να αναφερθεί ότι όλα τα συμπεθεριά με τους Καντεμπερικούς και ιδιαίτερα με τον αείμνηστο Andy Burton, τον πρόεδρό τους, τα έκανε ο Ζαντιώτης. Τώρα πως ξεπετάχτηκε ο Ν. Πέττας μέσα σ' εμάς δεν το καταλαβαίνω. Εκτός εάν ο κος Ρώνης αισθάνεται μέσα του τύψεις. Τύψεις μάλιστα βαριές, γιατί αυτή η εταιρία του Κατιλίνα, που φαίνεται πλέον ότι αντώς την διευθύνει για χρόνια, αυτόν τον Νίκο Πέττα, τον ένωσε από τους 3-4 πατεράδες του ελληνικού ποδοσφαίρου εδώ, το Καντεμπερίο είχε τιμήσει με τον τίτλο του ισοβίου μελους (life member). Αυτή λοιπόν η παρεούλα του κυρίου Ρώνη, τον ΔΙΕΓΡΑΨΕ. Κι αυτό γιατί σε μια συνέλευση ζήτησε, όπως είχε κάθε δικαίωμα, «εξηγήσεις στα ανεξήγητα» και τις «αλχημείες» της διοίκησης που είχε ταμιά τον.. αδελφό του Νίκου Πέττα, Αλέκο!!! Τον «αρχιτέκτονα» της καταστροφικής αλλαγής και τον εμπνευστή μια νοσηρής κατάστασης που έβλαψε το Καντεμπερίο και το απομόνωσε από τον πλατύ Ελληνισμό, στην υγεία μιας άκρατης ιδιοτελείας κι ενός πρωτόγνωρου τυχοδιωκτισμού. Και είναι ευτύχημα για την παρεούλα που ο Νίκος Πέττας - αυτός ο αιώνιος φωνακλάς με τη μεγάλη καρδιά, που υπηρέτησε το Καντεμπερίο για 35 ολόκληρα χρόνια - που την τελευταία στιγμή «κόλωσε» ακριβώς έξω από την πόρτα του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Αν προχωρούσε και πέραγε την πόρτα, πολλά παιδάκια θα κλαίγανε, ιδιαίτερα δε αυτοί που είναι «γνώστες του νόμου»....

Κι ενώ προχωρώ στη συνέντευξή του, φθάνω σ' αυτό που το θεωρώ μια ασυγχώρητη ύβρη. Λέει ο κος Ρώνης ότι φύγαμε από τον Πανελλήνιο για να φτιάξουμε μια ποδοσφαιρική ομάδα με Έλληνες, που ποτέ δεν είχαν θέση στην ομάδα του Άθα Τζωρτζ, του Μπαρμπούτη, του Ζαντιώτη και γενικά των παιδιών του Βολκλούζ. Προς Θεού! Ντροπή κύριε Ρώνη να δηλώνεις ότι ο Ζαντιώτης ήταν πολέμιος των Ελλήνων παιχτών. Ντοπή! Αυτό είναι μια βαριά βλασφημία στη μνήμη ενός ανθρώπου που έβαλε τα θεμέλια για να στηθεί και να παρελάσει στα «μεγάλα σαλόνια» της Αυστραλίας ο Πανελλήνιος και ο οποίος έδωσε τη

Ο Θανάσης Σαραβάκος σε καφενείο του Νέου Κόσμου στην Αθήνα, το 1998.

ζωή του για τον Έλληνα ποδοσφαιριστή. Ο άνθρωπος που πέθανε φτωχός απ' το ποδόσφαιρο και που το σπίτι του στο 8 Jonko Ave στο Bronte ήταν για χρόνια το στέκι, η θαλαπωρή, η βάση, το αποκούμπι και το δωρεάν ξενοδοχείο των Ελλήνων παιχτών. Είμαι σίγουρος θα λυπήθηκαν αρκετά μόλις το διάβασαν, ο Σωτήρης Πατριός, ο Γιώργος Γιάνγκος, ο Τζιμής Χατζής, ο Κόμηνος Όμηρος, ο Άγγελος Μουρτζούχος, ο Κώστας Γενάρης, ο Χρήστος Παξινός, ο Στέλιος Βασιλόπουλος, ο Πάρης Λαζανάς, οι Μιχαλοπουλαίοι, η χήρα Κατίνα Παυλίδη, τα παιδιά του Τούση και τόσοι άλλοι. Αναφέρει πιο κάτω για Έλληνες παίχτες που έφερε το Καντεμπερίο εδώ. Ποιος έφερε κύριε Ρώνη; Δεν τους έφερε ο Ζαντιώτης τους πρώτους 7 (Δημόπουλο, Ντρίκο, Κωνσταντόπουλο, Μπιβολή, Βασιλόπουλο, Παξινό και Ναούμ);

Συνεχίζοντας αναφέρεται στο 1969, τότε που είχε έλθει στην Αυστραλία η εθνική Ελλάδα και έτσι αόριστα για δημιουργία εντυπώσεων λέει ότι θυμάται τους παίχτες και παράγοντες της αποστολής να απορούν γιατί στον Τύπο γράφονταν συνεχώς σχόλια για τον ελληνικό χαρακτήρα του Πανελληνίου και όχι του Καντεμπερίο, ενώ ήταν ακριβώς το αντίθετο.

Σίγουρα, ξεχνάει ότι τότε και ο Πανελλήνιος φοβούμενος ότι χάνει το τρένο στις καρδιές του Ελληνισμού είχε φέρει τον «μεγάλο» Τάκη Λουκανίδη. Τον πληρέστερο ίσως Έλληνα ποδοσφαιριστή όλων των εποχών. Αλλά επί του προκειμένου ας θυμίσω του κυρίου Ρώνη, που τότε έκανε τα πρώτα νηπιακά βήματά του στο Σύλλογό μας, ότι αυτό το μεγάλο το αξιοπρεπέστατο Καντεμπερίο, έδωσε προς τιμήν της εθνικής μας και του Νταν Γεωρ-

γιάδη, μεγαλοπρεπέστατη δεξίωση στο αριστοκρατικότερο Ki-Egon του Bondi Junction.

Στον «Ελληνικό Κήρυκα» τότε έγραφε τα αθλητικά ο αείμνηστος καλός φίλος μου ;Άγγελος Κούρλιος, που εγώ κύριε Ρώνη είχα κάνει Καντεμπερικό και το γραφείο του ήταν κάτω από το βασιλείο του Καραβουσιάνου (καφενείο και εστιατόριο «Αθηναί-α»).

Τον πληροφορώ λοιπόν ότι έγραφε περισσότερα για το Καντεμπερίο παρά για τον Πανελλήνιο. Και αυτό το έκανε και μετά σε όποια εφημερίδα κι αν πήγε.

Μάλιστα τότε εκεί στο Ki-Egon πρωτογνώρισα και το μεγάλο μου ΑΕΚτζίδικο ίνδαλμα, τον Μίμη Παπαϊωάννου, που μου σύστησε ο σκόρερ της εθνικής Γιώργος Δέδες.

Είχε φέρει μάλιστα και ένα αλησμόνητο δώρο για τον 2χρονο γιό μου Φώτη, από τον Θανάση Σαραβάκο, μια μπάλα και έναν κούκλο ποδοσφαιριστή του Πανιωνίου.

Κι ήταν αυτός, ο Θανάσης Σαραβάκος, ένα από τα ιερά τέρατα του ελληνικού ποδοσφαίρου, που τιμήσε με την παρουσία του τη φανέλα του Καντεμπερίο, που γέμισε με κόσμο το Arlington Oval με Ελληνισμό, κι έκαψε τα παπούτσια του στην εξώπορτα του σπιτιού μου στο 71 Clovelly Rd, Randwick, όπου φιλοξενήθηκε για 16 μήνες, όταν στις 6 το πρωί της 17ης Αυγούστου 1966, ένας ρεπόρτερ της Daily Mirror μας έφερε το εξώφυλλο της εφημερίδας όπου ο Πίτερ Φριλίνγκος ανακοίνωνε την ισόβια τιμωρία του, που ...τι κρίμα και τι ΚΑΤΑΡΑ, μαγειρεύτηκε στην Ελληνική Λέσχη όπου συνεδρίαζε η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία και τα νήματα κινούσε

ο...Σερ Άθα Τζωρτζ με την παρέα του!!!

Και μια και μελέτησα τον Θανάση Σαραβάκο, ας θυμίσω στον κύριο Ρώνη, που χωρίς ντροπή αράδιασε τόσες και τόσες μαπαρούφες, ότι αυτός ο αξιοθρήνητος Σύλλογος, όταν πριν δύο μήνες ο Θανάσης έφυγε για το «μεγάλο ταξίδι», τη στιγμή που όλη η αθλητική Ελλάδα θρηνούσε γι' αυτόν και όλος ο ελληνικός Τύπος έγραφε σελίδες για τη ζωή και το θάνατό του, αυτός ο σύλλογος, αυτή η παρέα των ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΩΝ του κυρίου Ρώνη δεν είχαν the desency (ευπρέπεια) αλλά ούτε και την ευαισθησία να στείλουν μια ανακοίνωση λύπης στις εφημερίδες και να εκφράσουν τα συλλυπητήρια του Καντεμπερικού κόσμου που πάντα θα τον θυμάται. Δεν είχαν την ελάχιστη επίγνωση να αποτείσουν φόρο τιμής στον μεγάλο αυτό ποδοσφαιριστή που κάποτε υπήρξε το καμάρι του Συλλόγου και χάραξε με το όνομά του την πορεία του στις καρδιές του Ελληνισμού.

Αν πραγματικά υπήρχε κύριε Ρώνη, έστω και ένας κόκκος σεβασμού στο Καντεμπερίο θα έπρεπε να γίνει αμέσως μια συνεστίαση-μνημόσυνο για τον μεγάλο εκλιπόντα που όχι μόνο τιμήσε με την παρουσία του το Σύλλογό μας αλλά και εμείς υπήρξαμε οι αίτιοι του θανάτου της ποδοσφαιρικής του καριέρας.

Μήπως ξεχνάς ακόμη ότι το 1998, σ' ένα ταξίδι μου στην Ελλάδα είχα βρει το Θανάση σε κακά χάλια. Είχε χάσει τη δουλειά του σαν φύλακας του Άλσους της Νέας Σμύρνης και το πρακτορείο ΠΡΟ-ΠΟ με τον Δέδε στον Νέο Κόσμο, και βρισκόταν σε κατάσταση απελπισίας. Βοήθησα όσο μπορούσα και σε συνεννόηση με τον σύλλογο των παλαιμάχων του Πανιωνίου έκανα εδώ έναν έρανο βοήθειας. Βοήθησαν πολλοί...με πρώτο και καλύτερο τον σημερινό πρόεδρο των Αθηναίων, Κώστα Καρποδίνη, αρχηγό των Νεοσμυρνωτών του Σίδνεϊ που διεκπεραίωσε την διαδικασία. Και εδώ λοιπόν το Καντεμπερίο έδειξε την... ευαισθησία και το ήθος του!!

Με μπροστάρη του Αλέκο Πέττα, βρήκε χίλιες δύο δικαιολογίες για να αποφύγει οποιαδήποτε προσφορά... Έφτασε μάλιστα στο σημείο, αυτός ο γραφικός Αλέκος, να ζητήσει ταυτότητα και γνήσιο της υπογραφής του Θανάση, για να προσφέρει μερικές πενταροδεκάρες. Κάτι που ανάγκασε τον πρόεδρο των παλαιμάχων του Πανιωνίου, Γιάννη Σκορδίλη να μου πει στο τηλέφωνο.. «Λυπάμαι κύριε Τζαβέλλα, αλλά θα στο πώ. Είναι κρίμα που ο Θανάσης κατέστρεψε την καριέρα του για έναν τέτοιο Σύλλογο».

Η συνέχεια στην αυριανή μας έκδοση

Ο «ΚΟΣΜΟΣ» φιλοξενεί με ευχαρίστηση όλες τις απόψεις, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι συμφωνεί ή υιοθετεί όσα λένε οι κ.κ. Ρώνης και Τζαβέλλας.